

Die

Abverheyte

Emincé à la Bâloise oder Basel in 396 Dail

Me het scho Jojo gspilt und sich in Hula-Hoop-Ring gwunde.
– Das isch verby, und au die Gläbberbelle sinn verschwunde.
E-n-ander Spil wird syt e baar Johr gspilt, ganz bsunders z'Basel
Und in dr Induschtrie: e Zämmesetzspil oder Puzzle,
Das het no Lecher und me seht kai Muschter, au kai chemischs,
Es kunnt aim wie-n-e spanisch Dorf vor, oder wie-n-e behmischs.

Am Bluemerain git's e Verain, dert het me-n-als Idee,
Und will mr kaini hoche Bârg hänn und au kaini See.
So wâr doch au die Zämmesetzerey, duet ain sich bsinne,
E-n-Attraktion, wo me drmit kennt Frind fir Basel gwinne.
Me miesst zwor Daili ha, wo besser aneinander basse,
Als die vo dr Chemie, sunscht fillt das Spil ys kaini Kasse.

Am beschte wurd me-n-ebbis Ganzes näh und's denn verschnyde,
Denn kennt me's wider zämmeetze, und 's miesst niemets lyde,
Will do e Stiggli fâhlt und dert drfir ains zwaimool do isch.
– Y froog my zwor, werum grad Basel under's Mässer ko isch,
Un syg's au numme-n-uff Babyr, y find's e bitz dr Gipfel,
's isch allewyl no unseri Stadt und nit e Hemmlizipfel.

Dreyhundredsäxenzig Dail hänn si uus Basel gschnitte,
Die ka me kaufe, mischle, und denn wider zämmekitte.
Das häisst – me muess zerscht finde weli anenandergeere.
Die wo das Fieber paggt het, lehn sich nimm vo Pflichte steere,
Si kemme nimm in's Bett und sinn bim Schaffen-uff de Wegge,
Und ässe-n-uff de Gney – s'het uff em Disch kai Blatz zem
Degge.

Dass Basel uff em Plan verschnätzlet wird muess e Symbol sy,
Denn, wemme d'Wirggligkait verglycht, so ka's aim nimme wohl
sy.

Eso vyl Lecher, Riss und Gräbe het's bis hitt no nie gäh,
Zem Gligg het in dr letschte Zyt sich d'Ciba-Gygy Mieh gäh
Und duet ys, dass mr au die Lecher wider kenne fligge,
Fascht jede Dag e Wageladig Harz dr Rhy ab schigge.

Die letschti Wuche ha-n-y draht, und sider isch's mr glunge,
Y bi-n-e groosse Vogel gsi, ha hoch in d'Luft my gschwunge.
Im Draum isch d'Luft no glar, y ha bis abe kenne luege,
Ha Stroosse gseh und Hyser und drnäbe braiti Fuege,
Die hänn in Wällelinie die ganzi Stadt durzoge,
's isch wie-n-e Puzzle gsi – y bi vor Schrägg no Dytschland
gfloge.

Vo noochem wurd me-n-ebbis däwäg Groosses gar nit mergge,
's git aber glaini Zaiche, wo my unguet Gfihl verstergge:
DrAbstand zwische Rosedal und Klybeck gfallt mr nimme.
Und 's overscht Stigg vom Gwärbmuseum schynt mr nit ganz
z'stimme. Me het sich au uus Wembley lo-n-e Stiggli Rase schigge,
Das bruucht me sicher zem e Loch, wo nimme zuegoht, fligge.

Au d'Costumes vo de-n-Abverheyte basse nit rächt zämme,
Si sinn e bitz lätz zämmegsetzt, 's isch aber nit zem Schämme.
Halb Blätzlibajass und halb Waggis, das isch gwis kai Zwitter,
's sinn baides Männli – nit will im Heer Walder syny Gwitter
Ys Angscht gmacht hätte, nai dä ka-n-ys an dr Fasnacht bloose.
's Problem isch das: e halbi Junte-n-isch halt auch e Hose.

**Hoffetlig rächt zämmegsetzt sinn d'Ladärne an dr
Ladärneausstellig vom Fasnachtszyschdig
in d'Halle 23 vo dr Muschtermäss.**